

РЕШЕНИЕ

№ 6784

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 27 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР К. ДЕМИРЕВ**

при участието на секретаря **ПЕТЯ Н. АНГЕЛОВА**
като разглежда докладваното от **ДИМИТЪР К. ДЕМИРЕВ** Гражданско дело № 20231110131527 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 422 ГПК.

С искова молба ищецът ***** е предявило против **Е. Р. В.** положителни установителни искове по реда на чл. 422 ГПК с правно основание чл. 150, ал.1 ЗЕ вр. чл.200 ЗЗД вр. чл.79, ал.1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, с които се иска да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 2588.67лв., представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва от 12.12.2022г. до изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на 446.03лв. за периода от 15.09.2020 г. до 28.11.2022 г., както и сумата от 38.58лв. - главница за дялово разпределение за периода от 01.01.2020 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва считано от 12.12.2022г. до изплащане на вземането, както и сумата от 8.01лв. - лихва за забава за периода от 05.03.2020 г. до 28.11.2022 г., за които има издадена заповед по чл.410 ГПК от 20.12.2022 г. по ч.гр.д. № 67729/2022г. по описа на СРС, 27 състав.

Ищецът твърди, че между страните е налице облигационно правоотношение по покупко-продажба на топлинна енергия при публично известни общи условия за имот в гр. *****, като за периода

01.05.2019 г. до 30.04.2021 г. ищецът доставил топлинна енергия до потребителя, стойностена в размер на 2588.67лв., представляваща главница за топлинна енергия, върху която поради неплащане била начислена лихва за забава в размер на 446.03лв. за периода от 15.09.2020 г. до 28.11.2022 г., като се дължала и сумата от 38.58лв. - главница за дялово разпределение за периода от 01.01.2020 г. до 30.04.2021 г. и сумата от 8.01лв. - лихва за забава за периода от 05.03.2020 г. до 28.11.2022 г. Въз основа заявление на ищеца от 12.12.2022 г., на 20.12.2022 г. по ч.гр.д. № 67729/2022 г. по описа на СРС, 27 състав, е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК, съгласно която процесните суми са претендирани от ответника.

В срока по чл.131 ГПК ответникът Е. Р. В. е депозирала отговор на исковата молба. Оспорва исковете с твърдението, че не е собственик, нито е ползвал на процесния имот, поради което не е потребител на топлинна енергия за битови нужди. Като допълнителен довод за недължимост в полза на ищеца на цената за извършване на дяловото разпределение сочи обстоятелството, че не е представил доказателства за уговорен и съобщен на клиентите ред и начин за заплащане на услугата дялово разпределение, с оглед на което ищецът не е легитимиран да получи плащане на цената за тази услуга. Счита, че не дължи заплащане и на претендираните вземания за лихва за забава, тъй като не е поставен в забава по надлежния начин съобразно приложимите общи условия. В условията на евентуалност прави възражение за погасяване на част от процесните задължения по давност.

По делото е конституирано трето лице – помагач на ищеца - *****.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, съгласно разпоредбите на 235 ГПК, установи следното от фактическа страна следното:

От приобщеното ч.гр.д. № 67729/2022г. по описа на СРС, 27 състав, се установява, че е образувано въз основа на заявление от 12.12.2022г. е издадена Заповед № 36587 за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК от 20.12.2022г. по ч.гр.д. № 67729/2022г. по описа на СРС, 27 състав, с която е разпоредено „Е. Р. В. с ЕГН: ***** и адрес: гр. *****, да заплати на заявител ***** и адрес: *****, сумите 2 588,67 лева (две хиляди петстотин осемдесет и осем лева и 67 стотинки), представляваща главница за цена на доставена от дружеството топлинна

енергия за период от 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г. за топлоснабден имот, находящ се на адрес: *****, ведно със законна лихва за период от 12.12.2022 г. до изплащане на вземането, сумата 446,03 лева (четиристотин четиридесет и шест лева и 03 стотинки), представляваща мораторна лихва за период от 15.09.2020 г. до 28.11.2022 г., 38,58 лева (тридесет и осем лева и 58 стотинки), представляваща главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за период от 01.01.2020 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва за период от 12.12.2022 г. до изплащане на вземането, сумата 8,01 лева (осем лева и 01 стотинка), представляваща мораторна лихва за период от 05.03.2020 г. до 28.11.2022 г., както и държавна такса в размер на 61,63 лева (шестдесет и един лева и 63 стотинки) и юрисконсултско възнаграждение в размер на 50,00 лева (петдесет лева)“. В срока по чл.414 ГПК е подадено възражение, като съдът е дал указания по чл.415, ал.1, т. 1 ГПК, в изпълнение на които в срок е предявен настоящият иск.

Приети по делото са Общите условия за продажба на топлинна енергия от ***** на потребители за битови нужди в гр.София, действащи след 26.06.2016г.

От приета е по делото заявление-декларация (л.17), от която се установява, че ответницата е поискала промяна на нейно име на партия на адрес: гр. *****, аб.№*****, както и договор за дарение от 13.02.2017г., по силата на който ответницата получава в дарение описания недвижими имот.

Приет по делото е Договор от 03.06.2020г. при общи условия за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия по чл.139в ЗЕ, сключен между ищеца и ТЛП, така и Договор от 24.07.2002г. между ТЛП и етажната собственост на адреса в *****, с протокол от ОС на ЕС от 10.04.2002г. за избор на ТЛП като ФДР. Приети са и индивидуални справки от ТЛП за реален отчет за процесния период, както и за изравняване.

С доклада по делото са отделени за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че за имот в гр. *****, за периода 01.05.2019 г. до 30.04.2021 г. ищецът е доставил топлинна енергия, остойностена в размер на 2588.67лв., представляваща главница за топлинна енергия, върху която поради забава била начислена лихва за забава в размер на 446.03лв. за периода от 15.09.2020 г. до 28.11.2022 г.; че в имота е

начислена сума за извършена услугата дялово разпределение за претендираната сума от 38.58лв. за главница за периода от 01.01.2020г. до 30.04.2021г., върху която поради забава е начислена лихва за забава в размер на 8.01лв. за периода от 05.03.2020 г. до 28.11.2022 г.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира от правна страна следното:

Предявени положителни установителни иски по реда на чл.422 ГПК с правна квалификация чл. чл.149 ЗЕ вр. 150, ал.1 ЗЕ вр. чл.200 ЗЗД вр. чл.79, ал.1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

За да бъде уважен главният иск, следва да са налице следните материални предпоставки: 1. наличието на действително правоотношение (валидно сключен) по договор за продажба (доставка) на топлоенергия, по силата на което продавачът се е задължил да прехвърли правото на собственост върху процесните стоки и ги е предал на потребителя (т.е. следва да бъде доказано доставено количество топлинна енергия - отделено за безспорно, качеството на потребител на топлинната енергия на ответника) и 2. продавачът да е доставил топлинна енергия в твърдяното количество на купувача, остойностено в размер на претендираната сума, както и в имота да е извършена услугата дялово разпределение, остойностена в размер на претендираната сума (отделено за безспорно).

Спорът по делото се концентрира по качеството потребител на ответницата, по дължимостта на сумата за дялово разпределение, за мораторните лихви, както и по възражението за давност.

По качеството на потребител:

От приетата по делото заявление-декларация се установява, че ответникът е поискал откриване на негово име на партида при ищеца, с което се е обвързал по договор с топлопреносното предприятие. С оглед приетото в т.1 на ТР 2/2018г. на ВКС по т.д. 2/18 на ОСГК, а именно, че изброяването в нормата на чл. 153, ал. 1 ЗЕ на собствениците и титулярите на ограниченото вещно право на ползване като клиенти (потребители) на топлинна енергия за битови нужди и страна по продажбеното правоотношение с топлопреносното предприятие не е изчерпателно, е допустимо откриване на индивидуална

партида между трето ползващо лице (което да не е собственик или с учредено право на ползване) и топлопреносното предприятие, който договор подлежи на доказване по общия ред. При постигнато такова съгласие (между топлопреносното предприятие и правен субект, различен от посочените в чл. 153, ал. 1 ЗЕ, за сключване на договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за топлоснабден имот при спазване на одобрените от КЕВР публично извести общи условия, съставляващи неразделна част от договора) този правен субект дължи цената на доставената енергия за собствените му битови нужди. В този смисъл, съдът прие за доказано, че ответникът има качеството на потребител по см. на пар.1, т.2а от ДР на ЗЕ за процесния период. С оглед отделеното за безспорно количество доставена топлинна енергия, то искът се явява изцяло основателен.

По акцесорния иск за мораторна лихва:

С оглед чл.33, ал.5 вр. чл.33, ал.2 се дължи мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия, доколкото е предвидено, че при неизпълнение в срок на задълженията в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, се дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата до момента на заплащането на дължимата сума за топлинна енергия.

По главницата за дялово разпределение:

Съгласно чл.22, ал.2 от ОУ е уредено, че клиентите заплащат на Продавача (ищеца) стойността на услугата „дялово разпределение“, извършвана от избрания от тях Търговец (в случая ТЛП), като с оглед приетите и неоспорени по делото доказателства – индивидуални справки за използвана ТЕ за процесния период, съвкупност със заключението на вещото лице по СТЕ съдът прие за доказано, че е осъществявана услугата в размер на 38.58лв.

По акцесорния иск за мораторна лихва:

По акцесорния иск за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение – в чл.22 от ОУ липсва срок за плащане на услугата за дялово разпределение, поради което купувачът изпада в забава след поканата (чл.84, ал.2 ЗЗД), поради което и доколкото по делото няма доказателства за покана за плащане на главницата за дялово разпределение преди подаване на заявлението, то искът за мораторна лихва в размер на 8,01лв. за периода от

05.03.2020г. до 28.11.2022г. върху главницата за дялово разпределение е неоснователен (така и решение № 3959/22.12.2022г. по в.гр.д. № 10130/2021г. по описа на СГС).

По възражението за погасителна давност:

Съдържанието на договора за доставка на топлинна енергия е уредено в Общи условия, в които е предвидено, че клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Процесният период е от м.05.2019г. до м.04.2021г., а заявлението по чл.410 ГПК е подадено на 12.12.2022г., от което с оглед фикцията по чл.422 ГПК се счита предявен иска. На следващо място съобразно чл.3 ЗМДВИП, съответно §13 ПЗР ЗИД ЗЗдр, следва че за периода от 13.03.2020г. до 20.05.2020г. не е текла давност, а същата почва да тече от 21.05.2020г. (така и Определение № 3469 от 10.11.2023 г. по гр. д. № 1557 / 2023 г. на Върховен касационен съд, 4-то гр. отделение). Вземанията за топлинна енергия се погасяват с тригодишна давност (по чл.111, б. „в“ ЗЗД), като с оглед чл.33 ОУ изискуемостта на вземанията настъпва в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят, така и с оглед чл.3, т.2 ЗМДВИП давностният срок е спрял за периода от 13.03.2020г. до 20.05.2020 г., то погасени са вземанията за периода от 01.05.2019г. до 31.08.2019г. вкл. в размер на 59,04лв. главница за топлинна енергия, като претенцията за дялово разпределение не се обхваща от давността. Или искът за топлинна енергия е основателен за сумата от **2529,63лв.**

С оглед чл.119 ЗЗД с погасяване на главното вземане се погасяват и произтичащите допълнителни вземания, поради което частично погасено е и вземането за мораторна лихва за забава в размер на 10,17лв. върху главницата за периода от 01.05.2019г. до 31.08.2019г., поради което искът за мораторна лихва е основателен за сумата от **435,86лв.**

По разноските:

С оглед изхода на делото право на такива имат двете страни.

Ищецът е сторил разноски в исковото производство в размер на 109,76лв. за д.т., вкл. претендира за юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в минимален размер от 100лв., а за заповедното е доказал сторени разноски в размер на 61,63лв. за д.т. и 50лв. за юрк.възнаграждение или общо 321,39лв., поради което и с оглед частичната основателност на исковите

следва да му се присъдят разноски в размер на **313,34 лв.**

Ответницата е била представлявана по реда на чл.38 ЗАДВ. ,а именно от адв. С. К. К., САК, *****, поради което съдът определя по чл.38, ал.2 ЗАДВ. адв. възнаграждение в размер на 400лв. С оглед частичната неоснователност на исковете в полза на адв. К. следва да се присъдят разноски в общ размер на **10,02лв.**

Така мотивиран, СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените по реда на чл.422 ГПК от *****, с ЕИК ***** и със седалище и адрес на управление ***** положителни установителни искове с правно основание чл. 149 ЗЕ вр. 150, ал.1 ЗЕ вр. чл.200 ЗЗД вр. чл.79, ал.1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, че Е. Р. В. с ЕГН: ***** и адрес: гр. *****, дължи сумите: **2529,63лв.**, представляваща главница за цена на доставена от дружеството топлинна енергия за период от 01.09.2019 г. до 30.04.2021 г. за топлоснабден имот, находящ се на адрес: *****, ведно със законна лихва за период от 12.12.2022 г. до изплащане на вземането, сумата **435,86лв.**, представляваща мораторна лихва за период от 15.09.2020 г. до 28.11.2022 г., **38,58лева** (тридесет и осем лева и 58 стотинки), представляваща главница за цена на извършена услуга за дялово разпределение за период от 01.01.2020 г. до 30.04.2021 г., ведно със законна лихва за период от 12.12.2022 г. до изплащане на вземането, за които суми има издадена Заповед № 36587 за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК от 20.12.2022г. по ч.гр.д .№ 67729/2022г. по описа на СРС, 27 състав, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за главница за топлинна енергия за разликата над уважената част до пълния претендиран размер от 2 588,67 лева като погасен по давност, **ОТХВЪРЛЯ** иска за мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия за разликата над уважената част до пълния претендиран размер от 446.03лв. като погасен по давност, **ОТХВЪРЛЯ** иска за мораторна лихва върху главницата за дялово разпределение в размер на сумата 8,01 лева за период от 05.03.2020 г. до 28.11.2022 г.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 вр. ал.8 ГПК Е. Р. В. с ЕГН: ***** и адрес: гр. *****, да заплати на *****, с ЕИК

***** и със седалище и адрес на управление ***** разноси делото в размер на **313,34лв.**

ОСЪЖДА на основание чл.38, ал.2 ЗАДВ вр. чл.78, ал.3 ГПК *****, с ЕИК ***** и със седалище и адрес на управление ***** да заплати на адв. С. К. К., САК, *****, разноси за адвокатско възнаграждение в размер на **10,02лв.**

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице – помагач на страната на ищеца - *****.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд, в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____